

Sygn. akt IX U 2194/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania T. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania T. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 października 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 2194/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie odmówił ubezpieczonemu T. R. (R.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę decyzji odmownej z dnia 17.05.2016r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1970-1978.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 09.10.1996r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pracował na podstawie umów zlecenia w okresie od 01.12.2011 do 30.04.2013r. w (...) S.A. oraz od 01.08.2013r. do 31.08.2016r. w (...) Sp. z o.o. w charakterze pracownika ochrony.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 01/1981r. do 12/1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 299,87 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 07.01.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp7 z dnia 01.04.2016r. z (...) Sp. z o.o. w B. za lata 2013-2014.

Decyzją z dnia 17.05.2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, był niższy od 250%. i wyniósł 231,71%.

W dniu 26.09.2016r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury, nie dołączając żadnych nowych dowodów.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego w części po przyznaniu świadczenia wyniósł z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia 231,71%%

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją domagając się ponownego ustalenia podstawy wymiaru emerytury po odtworzeniu wynagrodzenia jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1954-1979.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno rentowych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z KWK (...) za lata 1970-1978, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1972-1973, 1979-1995, 2014 wynosi 242,26%% i jest niższy od 250%. Biegły obliczając wwpw popełnił błąd nie uwzględniając wynagrodzenia przypadającego w części po nabyciu prawa do emerytury. W tej sytuacji uwzględniony przez biegłego do wyliczeń rok 1996 z najniższym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 125,73%, należało zastąpić rokiem 2014 (1,63%), co spowodowało obniżenie wskaźnika wyliczonego przez biegłego.

Ponadto biegły dokonał obliczenia wwpw w dwóch wariantach tj. w pierwszym przy uwzględnieniu premii - 251,36% (po przyjęciu podstawy wymiaru za 2014r. -245,15%) oraz w drugim wariantcie bez premii - 248,45% (po przyjęciu podstawy wymiaru za 2014r. -242,24%).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) oraz opinię biegłego z zakresu rent wyrównawczych mgr Z. G. z dnia 24.05.2017r. (k.25-58).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy niż 250% i wynosi 242,24%.

Ustalając powyższe Sąd częściowo oparł się na opinii biegłego, który obliczając wwpw popełnił jednak błąd nie uwzględniając wynagrodzenia przypadającego w części po nabyciu prawa do emerytury, dlatego też uwzględniony przez biegłego do wyliczeń rok 1996 z najniższym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 125,73%, należało zastąpić rokiem 2014 (1,63%), co spowodowało obniżenie wskaźnika wyliczonego przez biegłego.

Jednocześnie zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że właściwym wyliczeniem jest wariant II (bez premii) w sytuacji gdy, brak jest dokumentacji potwierdzającej jej wysokość dodatkowo, gdy w regulaminie nie wskazano minimalnej jej wartości, a sam ubezpieczony zeznał, że była wypłacana w różnych wysokościach.

Zasadne jest natomiast w ocenie Sądu przyjęcie, że ubezpieczony był wynagradzany w systemie dniówkowym, otrzymywał deputat węglowy, dodatek za pracę na II zmianie i nocnej, wynagrodzenie z KG, a także dodatek w związku z gazowym charakterem kopalni.

Bezasadne są zarzuty dotyczące nie uwzględnienia przez biegłego nagrody barbórkowej, ponieważ nagroda ta została ustalona dopiero w 1982 roku na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przywilejów dla pracowników górnictwa –Karta Górnika z dnia 30.12.1981r. oraz trzynastej pensji, gdyż do dnia 01.07.1982r. tj. do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 26.02.1982r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U z 1982, nr.7

poz.54) tzw. „trzynastki” były wypłacane spoza osobowego funduszu płac w ramach zakładowego funduszu nagród i nie stanowiły podstawy wymiaru składek. Jednocześnie brak jest również jakiejkolwiek dokumentacji, która pozwoliłaby na odtworzenie czternastych pensji, które były obliczane na podstawie regulaminów obowiązujących w poszczególnych kopalniach, a którymi nie dysponuje ani Sąd, ani biegły.

Nie ulega wątpliwości, że odtworzone przez biegłego wynagrodzenie jest z pewnością niższe od faktycznie uzyskiwanego przez ubezpieczonego, jednakże na podstawie dostępnej dokumentacji brak jest możliwości jego ustalenia w innej wysokości.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia